

..నీవు నిజంగా ప్యాష్టేత్ పంఠగోరుతొన్నావా?..

(యోహస్మ క: 1 - 16)

యోహస్మ 5లో యేసు ఒక వింతైన ప్రశ్న నడిగారు. రోగియైన ఒకని యొద్దకు ఆయన వచ్చి, నీవు “స్వాష పడగోరుతున్నావా?” అని అడిగారు (6వ.). అతడు ముప్పుది ఎనిమిది ఏండ్రునుండి రోగియై యున్నట్టు 5వ వచనం సూచిస్తుంది. అయినా తాను నిజంగా స్వాషత పాందగోరుతున్నాడో అని యేసు అతని నడిగారు!

అలా చూడగానే, ఈ క్రింది ఉదాహరణల్లో ఒకటిగా నున్నట్టు అది గోచరిస్తుంది - గమనించు. కారు పూర్తిగా నోక్కిగేయబడింది. అందులో తలపగిలి రక్తం కారుతూ, అవయవాలు విక్కత కోణాల్లో అంటుకుపోయి, భయంకరమైన పరిష్టితిలో ఒకడున్నాడు. ఆ ఫ్లాన్ని ఒకడు సమీపించి, ఆ కారులో ఉన్నవాన్ని చూచి - “నీవు బాగానే ఉన్నావా?” అని అడిగాడట! లేదా, నడినెత్తి మొదలుకొని అరకాలు వరకు కట్టుతో చుట్టుబడి, బాధవలన ఒకనికి ముఖం వికారంగా మారి పోయిందట. ఔగా అతని దేహం యంత్రంలో అసంఖ్యాకములైన ట్యూబులు వైర్లు అనే వాటితో అతుకబడి యుందట. అలాటి పరిష్టితిలో ఉన్న తన స్నేహితుని చూడాలని ఒక తీర్మి ఆసుపత్రి రూములోనికి వచ్చి - “బాధగావుందా?” అని అడిగిందట!

ఈ ఉదాహరణలను వ్యక్తిగతంగా తీసికోవాలంటే - ఈ క్రింది వాటిని గమనించు. నీవు బాగులేని ప్రితిలో కాలం గడువుతున్న పనుకో, “నీవు బాగుండాలని కోరుకొంటున్నావా?” అని ఎవరో ఒకరు నిన్న అడిగితే, లేదా, నీతో అసమృతిగా నున్న వ్యక్తిని గూర్చి ఒకడు ప్రస్తావించి, “అతనితో నీవు సక్కిపడాలనుకుంటున్నావా?” అని నిన్న అడిగితే; లేదా, నీ విహాసామో, గృహమో ఉండవలసిన తీరులో లేకపోగా, “సీకు మేలైన వైవాహిక జీవితం, మేలైన గృహం కావాలా?” అని ఒకడు నిన్నడిగితే; లేదా, నీ మనస్సాష్టి దోషారోపణతో ఉండగా, “దోషారోపణను పోగొట్టుకో గోరుతున్నావా?” అని ఒకడు నిన్నడిగాడనుకో!

నీ ప్రతి చర్య ఏమైయుంటుందంటే - “ఏమీ ఈ వింతైన ప్రశ్న! నేను తప్పక మేలు అనుభవించగోరతాను. (ఇతరులతో సక్కిగా ఉండడంలో, లేక, మంచి విహాం, గృహం, దోషారోపణ లేని ప్రితి, వ్యాధిలను తప్పక కోరుతాను) నీవు

యులా అడగడం ఎంతో వింతగా పుందే!” అని అంటావ్. అని మనకందరికి కావాలి కదా? ఇలాటి ప్రశ్నలు మనస్సులో ఉంచుకొని మనం యోహోను 5:1-16 ను చదువుదాం.

యేసు తన గలిలయ పరిచర్యను ప్రారంభించారు. ఈ పరిచర్యలో ఒక విశేషం రోగులను బాగుచేయడం. (ప్రభువైన) యేసు జనులకు బోధించారు, బాగు చేశారు. ఇందులో రెండు విషయాలు సంభవించాయి. (1) జన సమూహం పెదిగింది (2) వ్యతిరేకత కూడా ఎక్కువయ్యంది. ఈ పాతంలో స్వస్థత పొందిన ఒక సంఘటనను చదువుదాం. వ్యతిరేకతను అది ఎలా లేపిందో గమనించుదాం. ఈ సంఘటనగుండా వెళ్ళుతూ “సీపు నిజముగా స్వస్థ పడగో రుచన్నావా?” అని ప్రభువు అడిగిన ఆ వింతైన ప్రశ్నను పరిశీలించి చూడ్దాం.

కిశనేటి వద్ద యేసు ఒక మనష్యవి స్వస్థపరచారు

బేతెస్త అనే కోనేటి యొద్ద స్వస్థపరచబడిన యొక మనుష్యవి మొదటిగా చూడ్దాం. అది మూడు విధాల స్వస్థతయని నేనంటున్నా!

శరీర స్వస్థత (యోహోను 5:1-6)

అయిదవ అధ్యాయం యులా ప్రారంభమౌతుంది, “అటు తరువాత యూదుల పండుగ యొకటి వచ్చేను. గనుక యేసు యొరూపలేమునకు వెళ్ళేను” (1 వ.). “ఒక పండుగ”¹ అనేది యొక సౌమాన్యవైన పండుగై యుండవచ్చ). యూదుల్లో పురుషులందరు రావలసిన అవసరముండదు. “అవసరమైనప్పుడే”, కూడికలకు వెళ్ళే వారిలా కాకుండ, ఆరాధించగోరి యేసు అక్కడికి వెళ్ళినట్టున్నారు.

“యొరూపలేములో గొళ్ళెల ద్వారము రగ్గర, హెచ్చి భాషలో బేతెస్త అనబడిన యొక కోనేరు కలదు, దానికి అయిదు మంటపములు కలవు” (2 వ.). ఈ గొళ్ళెల ద్వారం ఒలి కొర్కెన గొళ్ళెలు పోగు చేయబడే ద్వారమై యుండవచ్చ).

ఇక్కడ చెప్పబడిన ఆ కోనేరు నేటికినీ పుంది. “బేతెస్త” అంటే కనికరపుటిల్లు అని భావం కావచ్చ. అయిదు మంటపాలనేవి కంచెతో మూయబడియుంటాయి. తరువాత కన్నించే దృశ్యం హూదయాన్ని చీల్చివేస్తుంది. “ఆ మంటపములలో రోగులు, గ్రుడ్డివారు, కుంటివారు, ఊచకాలు చేతులు గలవారు గుంపులుగా పడియుండిరి” (4 వ). అక్కడ దుర్వాసన అధికంగాను, పరిస్థితులు నిరాశాజనికంగాను ఉండేవి. దృశ్యాలు, శబ్దాలు, వాసనలు సులభంగా కడుపును వేదించేవిగా ఉన్నాయి.

ఈ సందర్భంలో KJV ఈ మాటలను కలుపుతుంది:

“... ఆయా సమయములకు దేవదూత కోనేటిలో దిగి నీళ్ళ కదిలించుట కలదు. నీరు కదలించబడిన పిమ్మట, మొదలు ఎవడు దిగునో పాడు ఎట్టి వ్యాధిగల వాడైనను

బాగుపడును” (3-4a వ.)

ఈ వివరణ ఆది చేతిప్రతుల్లో లేసట్టుంది. అయితే అప్పటి శాస్త్రాలు చేసిన వ్యాఖ్యానం లేఖన భాగంలోనికి వచ్చినట్టుంది. ఆ చోటికి జనులను రాబ్ట్యడ్స్ నికి ప్రాచీన మూడు నమ్రకాన్ని ఆ మాటలు చెప్పుతున్నాయి. (7వ వచనం గమనించు) బీట్రైప్ ఆ కోనేరు అంతర్గత ఊటలచే పోషింపబడుతూ ఉండేది. ఆయా సమయాల్లో ఉటికే బుగ్గల వలన జరిగే కదలికను దేవదూత కదిలించినట్టు జనులు భావించినట్టు న్నారు.

“అక్కడ ముప్పది యెనిమిది ఏండ్రునుండి వ్యాధిగల యొక మనుష్యుడుండెను” (5వ.). తన జీవితమంతా కాకపోయినా, జీవితంలో ఎక్కువ భాగం అతడు రోగియై యున్నట్టే మనం తేమంగా ఊహిస్తున్నాం. 7వ వచనంలో కన్నిస్తున్నట్టు, తనంతట తాను దిగలేని అసమర్థతలో అతడున్నాడు. అతడు నీరసుడో, కురూపియో, పత్థాయువువాడో.

6వ వచనానికి సెట్టీంగ్ డుఱి. “యేసు, వాడు పడియుండుటు చూచి, అతడప్పటికి ఒహుకాలమునుండి ఆ ఫ్రైతిలో నున్నాడని ఎరిగి - స్వస్ఫపడగో రుమన్నావా?” అని వాని నడిగారు. రోగులు కూడియున్న ఆ కోనేటికి యేసు ఒక (నిర్దిష్టప్రాప్తిను) ఉద్దేశం కొరకు వచ్చారు. పట్టుణంలో ఆయా ప్రాణాలను సందర్శించుని ఆయన అక్కడికి వచ్చియుండలేదు. నిస్సందేహంగా తన జాలి ఆయన్ను అక్కడికి రాజేసింది.

యేసు ఆ కోనేటిని సమీపించినప్పుడు - ముప్పది ఎనిమిది ఏండ్రునుండి పడియున్న యొకని చూచారు. (అయితే) ఈ మనుష్యుని బాగు చేయడానికి యేసు ఎందుకు స్విట్యంచు కొన్నారు? (వాటవంగా) ఆ కోనేటి చుట్టు నున్నవారందరిలో యేసు ఈ ఒక్కనేనే బాగుచేసినట్టున్నారు. ఈ సంఘటన విషయంలో ఎలాటి సందేహమండడు గనుకనా? అతడు నిరీక్షణ లేనివాడే. యేసు నిరీక్షణ లేనివారికి నిరీక్షణయు, నిస్సపోయులకు సహాయకుటై యున్నందుననా? స్నేహితులు లేని వారికి యేసు స్నేహితుడు గనుక, అతనికి స్నేహితులు లేనందుననా? కుక్కపిల్లను ఎన్నుకోమని చెప్పబడ్డ ఒక పసివానిలా యేసు ఉన్నందుననా? పెద్దవి, బలిసినవి చిన్నవాటిని ప్రక్కకు నెట్టివేస్తాయి గనుక పసివాడు చిన్నపిల్లను ఎన్నుకుంటాడు.

కారణావేషైయున్నా, అతడు చాలకాలంగా ఆ ఫ్రైతిలో పడియున్నాడని (ఖచ్చితంగా 38 సంవత్సరాలు) చూచి - “నీవు బాగుపడడానికి యిష్టపడుతున్నావా?” అని ఆయన అడిగారు. అలాటి వింతైన ప్రశ్నను యేసు ఎందుకు అడిగారో కొంచెంసేపు మనం సతమతమోదాం.

ఆగి దాన్ని గూర్చి ఆలోచించు. 38 ఏండ్రునుండి రోగియైయుండడమే కష్టం.

అయితే మరోవిధంగా అతడు దాన్ని తేలిగ్గ తీసికొన్నట్టున్నాడు. ఎవరో ఒకరు ప్రతిరోజు ఆ కోనేటి దగ్గరకు తెస్తారు. బాధ్యత లేకుండ ప్రతిరోజు అతడు పండుకోని ఉన్నాడు. ఒకవేళ కొద్దిగా ధర్మం కూడా అడుకొస్తూడేమో. ఇతరులు న్యాయాలు చేశారు; యింకెవరో (వాని కొరకు) పనియంతా చేశారు. తన విధికి రాజీనామా చేసి, గత్యంతరం లేని దాన్ని అతడంగీకరించినట్టున్నాడు. మిగిలిన తన జీవితమంతా, గతంలో ఉన్నట్టే చిత్రింపబడింది. మరో వైపు, అతడు వెంటనే స్వస్థపరచబడితే, తన జీవనాన్ని తాను సంపాదించుకోవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగాలకు పోటీ పడే మార్కెట్టులో అతడు ప్రవేశింపవలసి వస్తుంది. దానిలో పరితాపకరంగా ఓడిపోయే అవకాశాన్ని అతడు ఎదురోస్తవలసి వస్తుంది.

“నీకు నిజంగా దాన్ని కోరేది రూఢియేనా? నీవు దానికి సిద్ధంగా ఉన్నావా?”
అని యేసు అడుగుతున్నారట!

కొందరికి వ్యాధిలో ఉండటం అనుకూలంగా వుంటుంది. ఒకడు తన “అనారోగ్యంలో (సంతోషాన్ని) అనుభవిస్తాడ”న్న ప్రాచీన పయోగాన్ని నీవు వినియుండవచ్చు. తమ కొరకు కనిపెట్టుకొనడాన్ని కొందరు యుస్పపడతారు. కొందరు శ్రద్ధను పొందగోరుతారు. తాము చేయ న్యిష్టపడని దాన్ని చేయకుండా ఉండడానికి సాకును వెదుకుతారు. ఇతరులను స్వాధీనంలో ఉంచుకొనడానికి కొందరు అనారోగ్యాన్ని నేర్చుగా ఉపయోగిస్తారు.

యేసు యొక్క ప్రశ్న మొదట కన్నించినంత వింతగా లేదు, కదూ?

మనస్సును స్వస్థ పరచుట (యోహాను 5:7-13)

ఈ ప్రశ్నలోనికి లోతుగా వెళ్లడాం. యేసు అందరిని ఎరిగినవాడు వారేమను కుంటున్నారో ఆయన ఎవరో (యోహాను 2:25ను పోల్చి చూడు). సమాధానాన్ని కనుకోవాలని ఆయన ప్రశ్నించలేదు. కాని అతని అంతరంగాన్ని తాను చూచుకొనేలా ఆయన ప్రశ్నించారు. శరీరాన్ని బాగుచేయడంలోనే యేసు శ్రద్ధ కలిగియుండలేదు. మన మనస్సును స్వస్థపరచాలని కూడా ఆయన అక్కర కలిగియున్నారు. ఆరోగ్యకరమైన స్వభావ లక్షణాలను పెంపాందించాలని ఆయన కోరుతున్నారు.

యేసు ప్రశ్నను మందలింపుగా అతడు తీసికొన్నాడు. ఆ ప్రశ్నను అతడెలా తీసికొని యుంటాడంటే - “నీవు బాగుపడగోరితే, ఎందుకు బాగుపడలేదు? నీళ్ళు కదిలింపబడినప్పుడు నీవు మొదటి వాడవుగా ఉండేలా కోనేటిలోనికి నీవు తీప్ర వేగంతో ఎందుకు పోకూడదు?” (అందుకు) “ఆ రోగి - అయాయి, నీళ్ళ కదిలింపబడినప్పుడు నన్ను కోనేటిలోనికి దించుకు నాకు ఎవడును లేదు గనుక నేను వచ్చునంతలో మరి యొకడు నాకంటే ముందుగా దిగునని ఆయనకు

ఉత్తరమిచ్చెను” (7వ.).

ఈ కోనేరు చాల లోతైనది, లోతు లేని దరి (ఒడ్డు) లేదు. నీళ్లలోనికి దిగి వెళ్లే మెట్లు లేవు. కోనేటిలోనికి వెళ్లాలంటే నడువలేని వానికి సహాయం కావాలి నీరు బుగ్గలుగా ఉచికినప్పుడు - “ప్రతివాడు తనకు తానే” (చూచు కుంటాడు) గనుక ఆ రోగికి తరుణం దొరకలేదు. ఆ ప్రశ్నకు “ఆపును”, “కాదు” అనకుండ ఆ మనమ్ముడు - “అది నా తప్పుకాదు - నేను యింకా రోగినే! నీళ్లలో దింపడానికి నా కెవ్వడూ లేడు!” అన్నట్టున్నాడు, మనకు సమయాలు ఎదురైనప్పుడు, అది మన తప్పుకాదు, కదూ? ఎవడో నన్ను ముంచాడని మనం తరచుగా అనుకోంటాం. ఈ రోగిలా మనకు కూడా మానసిక చికిత్స అవసరమేమో.

యేసు అతన్ని అంత తేలిగ్గ వదలి పెట్టలేదు. యేసు ఎక్కువ విభాగాలుగల స్వస్తత చేయగోరారు. అతని శరీర స్వస్తతోపాటు, వాని మానసిక రోగాన్ని కూడా ఆయన బాగు చేయాలని యున్నారు. గనుక “యేసు నీవు లేచి నీ పరుపెత్తుకొని నడువుమని వానితో” చెప్పారు (8వ.). ముపై ఎనిమిది సంపత్తురాలు అతని పరుపు అతన్ని మోసింది. ఇప్పుడు తన పరుపును తానే మోసేలా ఆయన ఆదేశించారు.

ఒక నిమిషం ఆగు. తాను చేయలేనని అతడు చెప్పిన పని అదే! అతడు నడువ గలిగియున్నట్లయితే, నీటిలోనికి మొదట వెళ్లి యుండేవాడే. వాస్తవానికి, ఆ మనమ్ముడు నడువగలిగి యుండినట్లయితే, ఆ కోనేటి యొద్ద ఉండేవాడే కాదు. అసాధ్యమైన దాన్ని చేయుమని యేసు ఆ మనమ్ముని అడుగుతున్నారు. “నడువ ప్రయత్నించుసంతగా నీవు స్వస్తత పొందగోరుతున్నవా?” అని ఆయన ఆ మనమ్ముని అడుగుతున్నారు.

యేసులో ఉన్నదేదో ఒకటి ఆ మనమ్ముని ఆకట్టుకుంది. యేసు ఎవరో అతడెరిగికాదు. తన్న ఆయన బాగు చేస్తాడనే విశ్వాసముండి కాదు. ఇంతవరకు యేసు ఎవరో అతనికి తెలియదని 13వ వచనంలో చూడబోతాం. అయితే ప్రయత్నించడానికి అతడు తీర్మానించుకొన్నట్లున్నాడు. “వెంటనే వాడు స్వస్తత నొంది తన పరుపెత్తుకొని నడిచెను” (9వ.). ప్రభువు చేసిన స్వస్తతలన్నిటివలె ఇది కూడా ఆలస్యం లేనిది, పూర్ణమైనది, (మనం చూడ బోయేలా) ఒప్పించునది.

నా శరీరంలోని అవయవాలు కొన్ని నెలల తరబడి కదలింప బడకుండేలా జీవితంలో చాలా గాయాలు నాకు తగిలాయి. ఆయ అవయవాలు ఉపయోగింప బడకుండ ఉన్నందున కలిగిన కండర స్ప్షం, కదలిక స్ప్షం, వ్యగ్రాల ఫలితమేమో నాకు తెలుసు. (అలాటప్పుడు) ముపై ఎనిమిది సంపత్తురాలు దాన్ని ఉపయోగించక పోతే, యిక అతని శరీరం ఎలా వుందో ఉపాంచం. అయినా యేసు వాని స్వస్త పరచినప్పుడు చూచేవారికి అతని దేహం తిరిగి పూర్ణంగా, దృఢంగా ఉన్నట్టు కన్నించి యుంటుంది.

ఈ చిన్న గమనికలోనికి యోహోను సబ్బాతు దినాన్ని విసీరాడు: “ఆ దినము విశ్రాంతి దినము” (10a వ.). తన శత్రువుల ఎదుర్కొలు కొరకు యేసు సబ్బాతు దినాన ఆ మనిషిని స్వస్థపరచా? అయ్యండోచ్చ). ఒక సందర్భంలో ఆయన అలా చేశారు (మత్తయి 12:1-14). యేసు సబ్బాతు దినాన స్వస్థపరచడం అనేది కేవలం సంభవాల కలయికయ్యేయుండవచ్చా? కావాలనే చేసిందో, లేక సంభవాల కలయిక అయ్యందో, ఏది ఏమైనా, (స్వస్థపరచింది) సబ్బాతు దినమైనట్టు యోహోను మనలను తెలిసికోగోరాడు. ఎందుకంటే తరువాత ఎమి జరిగిందో యిది వివరిస్తుంది.

**నీ సమస్య ఏదైనా సరే, నీవు ఆయన్ను చేయనిస్తే,
వెల చెల్లించ నీవు యైష్టపడితే యేసు
సీకు నాకు సహాయం చేయగలడు.**

ఆ మనమ్ముడు లేచి సడిచేటప్పుడు ఆ కోసేటి చుట్టు ఎలాటి ఉద్దేశింపజేయబడిన పరిష్కారి నెలకొన్నదో ఆలోచించా! అదెలాగున్నా, అక్కడ ఉన్న కొందరు ఆనందించలేదు. అట్టుతం జరిగిందనే దాన్ని వారు ప్రశ్నించలేదు. ఉత్తరుపు చేయబడ్డ చట్టాన్ని గూర్చి వారు ఎక్కువ అక్కర గలిగియున్నారు. “గమక యూదులు - ఇది విశ్రాంతి దినముగద; నీవు నీ పరుపెత్తికాన తగదే అని స్వస్థతనొందినవానితో చెప్పిరి” (10వ.). అది విచరకరం కదా? స్వస్థత విషయం వారేమి చెప్పలేదు. ఒక మనమ్ముడు బాగు చేయబడ్డడనేది వారికి దుఃఖకరంగా పుంది. “నీవు మా పారంపర్యాల్లో ఒకదాన్ని మీరాపు!” అని అంటున్నారు.

“సబ్బాతు” అంటే అనలు “విశ్రాంతి” అని అర్థం. దేవుడు లోకాన్ని స్వచ్ఛించి నప్పుడు ఏడవ దినాన విశ్రమించారు (ఆది. 2:1-3). తరువాత సబ్బాతు అని పిలువబడే ఏడవ దినపు విశ్రాంతి, పది ఆళ్ళలలోని భాగంగా చేయబడింది (నిర్మ. 20:8-11). సబ్బాతు అనేది యూదులకు ప్రత్యేకమైన సమయం. అది విశ్రాంతి తీసికొనే దినం, ఆరాధించే దినం, దేవుని గూర్చి చింతించే (ఆలోచించే) దినం, ఆనందించే సమయం. విశ్రాంతిని నిశ్చయంగా పొలించడానికి గాను, దాని నతికమించిన వారికి కఠినదండనను దేవుడు విధించారు. సబ్బాతు దినాన కట్టలేరి నందుకు సంభాగం. 15లో ఒకడు రాళ్ళలో కొట్టబడ్డడు. సబ్బాతు దినాన వ్యాపారం చేసినందుకు నెహామాయి గ్రంథంలో కఠిన శిక్ష విధింపబడినట్టు చెప్పబడింది.

దేవుని చట్టాలు తగినంత కలినంగానే ఉన్నాయి. అయితే మనుష్యులు వాటిని అలా నిడిచి పెట్టడానికి యిష్టపుడడం లేదే. పరిసయ్యలు సబ్బాతు చట్టాని పెద్దది చేసి, 23 అధ్యాయాల నియమాలను దానికి కలిపారు. వాటిలో అనేక నియమాలు హాస్యాస్పుదంగా ఉంటాయి. ఉదాహరణకు, ఒకడు తన వ్రేలి గోళ్లను కొరకకూడదు, అది విశ్రాంతి దినాన పని చేసిన లెక్క (క్రిందికి పస్తుంది. నిశ్చయంగా పాటించవలసిన అనేక నియమాలు బరువులు మోయాడానికి సంబంధించినవే. కృతిమవైన దంతాలుగాని, కాళ్లగాని వేసికోకూడదు. అలా వేసికొనడం బరువులు మోయడ మేనని రభీలు వాదించారు. ఒక శ్రీ తన భర్త అంగీని సరిచేసి, ఆ అంగీలో ఒక సూదిని గుచ్ఛి అనాలోచనగా వదలివేసిందనుకో, అతడు అలాగే ఆ అంగీని సబ్బాతు దినాన వేసికొంటే, పాపం చేసినట్టే, ఎందుకంటే సబ్బాతు దినాన సూదిని మోశాడు గనుక! (ఈ హాష్టులు దేవుడు విధించినవి కావు మనుష్యుడు విధించినవేనని |గౌంచాలి).

పారి నియమాల్లో ఒక దానికి యోహాను 5 కు నేరైన సంబంధముంది. దానిపైన మనిషిని ఉంచి పరుపును మోసికొని వెళ్లి వచ్చునట. ఆ సందర్భంలో పరుపు అనేది “ముఖ్యం కాదని” రభీలు చెప్పారు - అయితే మనిషి దానిపైన లేని ఖాళీ పరుపును మాత్రం మోయకూడదల. అయినా, యేసు మోసికొని పామ్మని చెప్పింది యిదే: “నీపు లేచి నీ పరుపెత్తుకొని నడుపుమని” పానితో చెప్పారు.

“ఇది విశ్రాంతి దినము గదా; నీవు నీ పరుపెత్తికొనతగదే” అని పరిసయ్యల న్నప్పుడు (10 వ.), అతడన్న మాటల్లో భావమేమంటే, “అది నా తప్పుకాదు”. (నేను నడువక పోవడం నా తప్పుకాదని అతడు యేసుతో చెప్పాడు). ఇప్పుడు పరిసయ్యలతో అతడు - ‘నేను నడువడం నా తప్పుకాదు’ అని చెప్పాడు. “అందుకు వాడు - నన్ను స్వాఫ్ఫాపరచినవాడు - నీ పరుపెత్తికొని నడుపుమని నాతో చెప్పేను” అని తెలిపాడు (11 వ.). ఇంకోవిధంగా చెప్పాలంటే నన్ను స్వాఫ్ఫాపరచే అధికారం గలవాడు, నా పరుపెత్తుకొని నడుపుమని చెప్పడానికి తప్పక అధికారం కలవాడై యమండాలి” అని తెలిపాడన్నమాట.

అందుకు “వారు - నీ పరుపెత్తికొని నడుపుమని నీతో చెప్పిన వాడెవడని పానిని అడిగిరి. ఆయన ఎవడో స్వాఫ్ఫాత పొందిన పానికి తెలియలేదు; ఆ చోటను గుంపు కూడి యుండెను గనుక యేసు తప్పించుకొని పోయెను” (12-13 వచ.). ముందు చెప్పిన వాస్తవాన్ని గమనించు: యేసు అంటే ఎవరో అతనికి ఏ భావమూ లేదు. యేసు అతన్ని బాగు చేశారు; జన సమూహంలో తప్పించుకు పోయారు.

ఆత్మను స్వస్థపరచుట (యోహో 5:14-16)

ఆ మనిషితో యేసు తన పని ముగించలేదు. “అటు తరువాత యేసు దేవాలయ ములో వానిని చూచి (తాను స్వస్థత పొందినందుకు దేవునికి కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించడానికి అతడు వచ్చియుంటాడు) - ఇదిగో స్వస్థతనోందితివి, మరి యొక్కప్రమాదిడు నీకు కలుగకుండునట్టు ఇకను పాపము చేయకుమని” చెప్పును (14 వ.). “ఎక్కువ కీడు” అని యేసు పలికింది అధికమైన రోగం అనేది కావచ్చు, సరకానికి కూడా సంబంధించియుండవచ్చు. జీవితం ఎంత కీడుగా మారిపోయినా నిత్య సరకాగ్నితో అది ఎంతమాత్రం పోలియుండదు.

ఎక్కువ మంది వ్యాఖ్యాన కర్తలు - అతని జీవితంలోని పాపం తన వ్యాధికి కారణంగా యేసు మాటలు సూచిస్తున్నట్టు అన్నారు. అది కావచ్చు. అయితే యోహోను 9లో అనారోగ్యమంతా వ్యక్తిగత పాపంవలనే రాలేదని యేసు వక్కాణించారు. అదె లాగున్నా, కొన్ని రోగాలతో HIV(క్రిమి), AIDS వ్యాధి వలన రుజువు చేయబడ్డాయి HIV(క్రిమి) కలిగిన వారందరు పాపం చేశారని కాదు, కాని ఆ క్రిమి ఉన్న వారితో ఎక్కువ మంది లైంగిక పాపం వలన దాన్ని పోండారు.

మానవ జీవితంలోని పాపానికిని, వాని దేహ సంబంధమైన పరిప్రాతికిని ఎలాటి సంబంధం లేకుండానే పోవచ్చు. గనుక ఆ మనుష్యాని బహు గొప్పావైన సమస్యను నిర్వహించడంలో ఆయన ఊరకనే అలా కోరి యుండవచ్చు. యేసుయొక్క విషయానుక్రమణిలో ఎల్లావేళల మొదటిది - ఆత్మను స్వస్థపరచడమే; దేవోన్ని కాదు. (గత 38 సంవత్సరాలుగా ఆ మనుష్యుడు ఎక్కువ చెడుగు చేయలేక పోయాడు. అందువలన అతడు రోగిగా ఉన్నప్పుడు చేయలేనివన్నీ అతడు చేయకూడని వాటితో కలిపి పథకం వేసికొంటున్నాడు గనుక - ఇకను పాపము చేయకుమని యేసు అతనికి చెప్పినట్టు - నా స్నేహితుల్లో ఒకడన్నాడు).

తన మాటలవలన యేసు ఏమి ఉద్దేశించియున్నా, “ఇకను పాపము చేయకు మన్న” ఆ ఒక సత్యం - విదితమే. మానవ ఆత్మసంబంధమైన పరిప్రాతి విషయమై యేసు శ్రద్ధ కలిగియున్నాడు. ఒకవేళ మనిషిశరీరమే బాగ్ని, దేవునితో వాని బాంధవ్యం తప్పగానే మిగిలి యున్నట్టయితే, భాతికమైన స్వస్థతకు పెద్ద విలువ ఉండేది కాదు. యేసు మానవ దేవస్ని గూర్చి (శ్రద్ధ కలిగియున్నారు; మానవ మనస్సును గూర్చి), వీటన్నిటి కంటే పైగా, మానవ ఆత్మను గూర్చి ఎక్కువైన శ్రద్ధ కలిగియున్నారు.

15వ వచనంతో సంఘటన మిగిలిపోతుంది: “పాడువెళ్లి తన్న స్వస్థపరచినవాడు యేసు అని యూదులకు తెలియజ్ఞువు”. నీవు నీ పరుపెత్తికొని నడువమన్నది ఎవడు అని ముందుగా యూదులు అతని అడిగిన (ప్రశ్నకు అతడు యేసును గూర్చి) పేలుతున్నట్టున్నాడా అయినా అతడలా చేశాడని నేననుకోను. అతని సాక్ష్యమేమా గమనించు. తన పరుపెత్తుకొని తన్న నడువమని చెప్పింది యేసు అని అతడనడంలేదు.

తన్న స్వాస్థపరచినవాడు యేసు అని అతడంటున్నాడు. అతడు యిష్టుడు యేసునందు విశ్వాసముంచాడు. గనుక తన ప్రభుపుయొక్క శక్తికి వ్యక్తిత్వానికి అతడు సాంగ్రామికి నిలిచాడు. అతని శరీరం, మనస్సులతో పాటు వాని ఆత్మకూడా స్వాస్థపరచబడింది.

ప్రమరణ సూచనతో యోహోను ఈ సంఘటనను యిలా ముగిస్తున్నాడు:
“ఈ కార్యములను విశ్రాంతి దినమున చేసినందుకు యూదులు యేసును హింసించిరి” (16వ.).

యేసు మనందలిని ప్యాప్టపరచరలడు

కోనేటి వద్దనున్న మనమ్యాని స్వాస్థపరచిన సంఘటనకు యిది అంతమేగాని, మన పాత్య భాగాన్ని యింకా పూర్తి చేయలేదు. ఈ సందర్భంలో ఉన్న మరో గుంపును గూర్చి మనం ఆలోచించాలని కోరుతున్నా. అప్పుడు మనలో ప్రతివానికి దాన్ని వర్తింప చేయకోరుతున్నా.

పరిసమ్యల కారక్కన ప్రశ్న

“మీరును స్వాస్థపడగోరుచున్నారా?” అని యూదా మత నాయకులను కూడా యేసు అడిగియుండేవారే. ఆ సంగతిని ఆలోచించడానికి నీ వెప్పుడైనా ఆగేవా? దీన్ని ఆలోచించు. అపాస్తలుల తరువాత, యేసుయొక్క అధ్యాతాలను ఎక్కువగా చూచి ఆయన బోధను తక్కిన వారికంటే ఎక్కువగా ఎవరు వినియుంటారు? తన విమర్శకులు: తన్న చికిత్సాముకోవాలని ప్రతిష్ఠలానికి ఆయన్ను వెంబడించినపారు; ఆయన మీద నేరం మోపడానికి ఏదో యొక దాన్ని కనిపెట్టాలనుకున్న - శాస్త్రాలు, పరిసమ్యలు. మనం చదువుతున్న సంఘటనకు కొంచెం ముందుగా, వారు గోధుమల చేనిలో దాగియున్నారు! వారు సబ్బాతు దినాన వెన్నులు తుంచుకొని తింటూ, సబ్బాతును ఉల్లంఘించారని ప్రభుపుయొక్క శిష్యులపై నిందవేశారు (మత్తయి. 12:1-2).

ఆత్మసంబంధంగా ప్రభువుచే స్వాస్థపరచబడడానికి వారికి ప్రతి అవకాశముంది. సంవత్సరాల తరబడి యూదా జనాంగం మెస్సీయా కౌరకు కనిపెట్టుకొనియుంది. మెస్సీయాను గూర్చిన ప్రవచనాలు వారికి తెలుసు. మెస్సీయా ఎలా ఉంటాడు, ఆయన ఏమి చేస్తాడు అనేవి వారికి ఎరుకే. యేసు ప్రతి ప్రవచనాన్ని నెరవేర్చారు.

“మాకు మెస్సీయా రావాలి! మా జనాంగాన్ని ఆయన స్వాస్థ పరచాలి” అని వారు కోరుకున్నవారే! “నీవు బాగుపడాలని నీవు నిశ్చయంగా కోరుతున్నవా?”

యోహోను 5, చివరి భాగంలో, యూదా మత నాయకులను ఉడ్చేశించి యేసు చేసిన ప్రసంగాల్లో ఒకటుంది (19-47వచనాలు). ఆ ప్రసంగంలో యేసు మూడు ప్రధానమైన భాగ్యాలు తనపుట్టుచెప్పుకున్నారు. (1) ఆయన దేపునితో సమానుడు,

(2) దేవుని క్రియలు జరిగించినవాడు (3) దేవుని యొక్క శక్తి తనకున్నట్టు చెప్పుకున్నారు. ఆత్మసంబంధమైన జీవాన్ని ఆయన యిచ్చారు (21వ.). ఆయన మృతులను లేపుతాడు (22-23 వచనాలు). కోట్లకోలది మందిని రక్షించడానికి ఆవళిన సత్యమూ, రుజువూ ఆయన ప్రసంగంలో పుంది.

“ఆత్మసంబంధమైన మీ రోగాలన్నిటినుండి మీరు బాగు పడగో రుతున్నారా?” అని ఆయన వారిని అడిగి యుండేవారే. ఆయన అలా అడిగి యున్నట్టుయితే “అవును మా పారంపర్యాచారాలను, మా దురభిప్రాయాలు లేక అకారణ ద్వేష బుద్ధిని మాసుకోవాలనే భావం లేకుండా పోతే మాత్రం సరే అని యుండేవారే”. వేరే విధంగా చెప్పాలంటే - “విలువచెల్లించవలిన అవసరత లేనంతవరకు, అది మాకు కావాలి” అని వారు సమాధాన మిచ్చియుండేవారే.

ఆ ప్రశ్న మనకు

ఆ ప్రశ్న మన వైపుకు మరల్చిబడడానికి సిద్ధంగా ఉన్నామా? నేనుహౌచ్చరించే దేమంటే: అది మనలను గాయపరచవచ్చు! మనలను గ్రుచ్ఛవచ్చు! అది మనకు అసౌకర్యంగా ఉండవచ్చు. (నేను నీకిచ్చే అభయమేమంటే - అది నిన్న బాధించే దానికంటే నన్న ఎక్కువగా బాధిస్తుంది, అని మా తండ్రి అనేవాడు!).

నీపు మించిన బరువుగా ఉన్నావా? నీ బరువును నిజంగా తగ్గించుకో గోరు తున్నావా? మరో రకంగా చెప్పాలంటే - ఆహోర పత్యముండటం, వ్యాయామం చేయడం అనే విలువచెల్లించడానికి నీపు యిష్టపడుతున్నావా? (మనచుట్టు ఉన్నవారు తనకు కావలినివన్నీ తింటున్నట్టుండగా, మనం కోరుకున్నవి తినకుండ ఉండాలంటే ఎంత బాధగా పుంటుంది!)

ఈ రోజున అనేకులన్న సంకటమైన పరిఫీతిలో నీపున్నట్టు కనబడుతుందా?; పెద్దగా అనారోగ్యమేమీ నీకు లేదా, అయినా నీకు బాగులేనట్టే తలంచుతున్నావా? నీపు బాగా ఉన్నట్టు అభిప్రాయ పడగో రుతున్నావా? తగిన భోజనం చేస్తూ, ఆవాలినంత వ్యాయామాన్ని పొందుతూ, నీ దేహం, మనస్సు, ఆత్మ విక్రాంతిగా ఉండేలా నీ జీవితంలో మొదటిగా చేయవలిన పనులేవో తిరిగి ఆలోచింప నీష్టపడుతున్నావా?

నీపు మంచిగా మనలకోలేని వ్యక్తి ఎవ్వునా ఉన్నారా? ఆ వ్యక్తితో నీ బాంధవ్యాస్ని మెరుగు పరచుకొన నీష్టపడుతున్నావా? నీపు (తగిన) వెల చెల్లించడానికి యిష్టపడుతున్నావా? నీ గర్వాన్ని అణాచుకోని - “నేను పశ్చాత్తాపదుతున్నా”నని అతనితో చెప్పడానికి యిష్టపడుతున్నావా? ఎదుటిపాడు మేలైనది చేసినా చేయక పోయినా, నీపు మేలైన దానిని చేయగల పెద్దవాడవుగా ఉండగలహా? సేవకుడవుగా ఉండడానికి నేర్చుకోగలవా?

మేలైన వివాహ బంధం, ఆనంద దాయకమైన గృహం కలిగియుండాలని కోరుతున్నావా? కావాలని మనమంటాం. అయితే వాటిని పాందడానికి, సాధారణంగా మనలోనే మార్పు జరుగ వలసి వస్తుంది ... అట్టి మార్పులో బాధ ఉంటుంది ... ఆ బాధను సహించడానికి యిష్టపడం.

నీవు దోషారోపణతో నింపబడ్డవా? ఆ అంతరంగ వేదనను పోగొట్టుకో గోరుతున్నావా? దేవుని సన్నిధిలో (ర్ఘ్విలో) నిన్న నీవే తగ్గించుకొని, ఆయన చిత్రానికి పరిపూర్ణంగా లోబడడానికి నీవు యిష్టపడుతున్నావా? నీవు నీ పాపముల విషయంలో హృదయ రోగమైయుండి నీజీవిత విధానాన్ని మార్పుకోడానికి యిష్టపడుతున్నావా? (బ్రాహ్మిలు దాన్ని “మారుమనస్సు” అని అంటుంది). ఒకవేళ నీవు బాప్పిస్తుం (నీటిలో ముంచడం) నీ పాప తథాపణ కొరకు (అపా. 2:38) పాందక పోతే, నీవు దాన్ని చేయడానికి యిష్టపడుతున్నావా? నీవు ఒకవేళ పాపము చేసిన దేశుని బిడ్డుతే, దేశుని కనికరముపై నిన్న నీవు పడవేసికొంటావా? (1 యోహోను 1:9). ఒకవేళ నీ (కియలు నీ పలుకుబడిని (మంచితనాన్ని) బోధించితే, బహిరంగంగా వాటిని ఒప్పుకొని తిరిగి నూతనంగా ప్రారంభించడానికి యిష్టపడుతున్నావా? (యాకోబు 5:16). విలువ చెల్లించడానికి నీవు యిష్టపడుతున్నావా?

నీసమస్యాఎలాట్లిడైనా సరే, ఆయనను నీవు చేయవిస్తే, తగిన విలువ చెల్లించడానికి నీవు యిష్టపడితే యేసు నీకు సహాయం చేయగలరు. మేలైనది చేయడానికి ప్రయత్నించు. కోనేటిపద్ధ మనస్యుడు ప్రయత్నించగా, నిలువడానికిని, సడవడానికిని, యేసు వానికి శక్తి నిచ్చొరు. నీవు చేయలేనివి ఆయన చేయునట్లు యేసునందు నవ్విక యుంచుము.

యేసు మన దేహములను, మనస్సులను, ఆత్మలను స్వప్తపరచగలరు.

మరింపు

యేసు ఎల్లవేళల ఆత్మ విషయమై అత్యధికమైన అక్కర కలిగియున్నారు. “మరియుక్కువ కీడు నీకు కలుగకుండునట్లు ఇకను పాపము చేయకుము” అని ఆయన ఆ మనస్యునికి చెప్పారు (14 వ.). ఇప్పుడే యేసు మన ఆత్మలను బాగుచేయగో రుతున్నారు. లేచి ఆయనతో కూడ నడిచేలా ఆయన మనలను పిలుస్తున్నారు. అయినా, మనం ఎక్కుడున్నామో అక్కడే నిలిచియుండగలం. “నీవు లేచి నీ పరుపెత్తికొని నడువుమని” ఆయన అతనికి ఆదేశించినప్పుడు, అతడు ఆ పని చేయవలసిన అవసరతలేదు. అతనికి స్వాతంత్ర్య ముంది. అతడు దానిపై పండుకొని యుండవచ్చు. ఆ దుష్టితిలోనే తాను మరణించి యుండవచ్చు. అలాగే, యేసు మనలను పిలిచేటప్పుడు, మన యిష్టం జరిగించుకొనే స్వాతంత్ర్యముంది. ఏమి చేయకుండ మన పరుపుల మీద ఉండడం హాయిగానే ఉంటుంది, అయితే మనం ఎన్నడూ

స్వాత పొందనేరం! నీర్థయం మనదే.

పరిసయ్యలవలె ఉండకుండునట్లు దేవుడు మనకు సహాయం చేయును గాక. మన పారంపర్యాచారాలను దురభీమానాలను విడిచి పెట్టునట్లు ఆయన మనకు సహాయం చేయునుగాక. ప్రభువునకు మనలను మనమే అప్పగించుకోండాం. ఆయన మనలను బాగుచేస్తారు.

నీవు నిజంగా స్వాత పొందగోరుతున్నావా? నీ వైఖరియే దీనికి నీ జవాబును సూచిస్తుంది.

వారికి కవిరిన దంతయు

(కీస్తును, ఆ ముత్యాన్ని, పొందడానికి ఆ వ్యాపారి తనకు కలిగిన దంతయు అమృదు, జయం పొందడు (మత్తుయి. 13:46).

పాపియైనచిన్నకుమారుడు లౌకికసుఖం పొందడానికి తనకు కలిగిన దంతయు వ్యయం చేశాడు - కానీ అపజయం పొందాడు (లాకా 15:13-14).

రోగియైన శ్రీ ఆరోగ్యం పొందడానికి తనకు కలిగిన దంతయు భర్యాచేసింది, అయినా అపజయం పొందింది (మార్కు 5:26).

పేద విధవరాలు తనకు కలిగిన దంతయు ప్రభువునకు సమర్పించింది; చివరికి ఆయన మెప్పును పొందింది (మార్కు 12:43-44)

ఆర్మిచార్ట్ నెయిస్క్రిప్ట్

సూచన

¹కొన్ని |ప్రాచీన ప్రతులలో - “ఆ పండుగ” అని |ప్రాయండింది. ఒకవేళ అది సరియైన రూపమైంది - “ఆ పండుగ”, పస్కాపండుగను సూచించియుండవచ్చు.